

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.269/2023/11.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. július 05. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2023. március 08. napján kihirdetett 13.B.24/2022/29. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s

[1] Az Egri Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában Terhelt1 vádlottat emberölés büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés k) pont] miatt 8 év – fegyház végrehajtási fokozatú – szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartás beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről, és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében. A védői jogorvoslat írásbeli indoka szerint a büntetés kiszabása során a Btk. 17. § (2) bekezdése alapján további enyhítés indokolt.

[3] Az ügyészség tudomásul vette az elsőfokú ítéletet.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.348/2022/6. számú átirata szerint az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási törvény rendelkezéseinek betartásával folytatta le a büntetőeljárást, a megállapított tényállás és a bűnösségre vont következtetés is törvényes, így az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[5] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet elleni fellebbezéseket a büntető eljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el figyelemmel arra, hogy a bejelentett fellebbezések kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontján alapulnak, és nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését sem az ügyészség, sem a vádlott vagy védője nem indítványozta.

[6] A védelmi fellebbezések alaptalanok.

[7] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a korlátozott felülbírálatra figyelemmel a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdéseiben foglaltak szerint bírálta felül.

[8] Mindez azt jelenti, hogy az ügyészség, valamint a vádlott és védője jogorvoslatot kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentett be (mértékes fellebbezés), ezért a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdésének megfelelően. A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik az úgynevezett szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésekre abban az esetben, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésekre is [Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pont]. Értelemszerűen, szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka, és a cél a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetőek meg.

[9] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a korlátozott felülbírálatra tekintettel a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, figyelemmel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be. Mértékes fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[10] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett olyan abszolút vagy relatív eljárási hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont; 609. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a)-d) pontok].

[11] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény Btk. 160. § (2) bekezdés k) pontja szerinti minősítése is megfelel az anyagi jognak.

[12] A törvényszék a vádlott javára és terhére szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket nagyrészt helyesen feltárta, az annyival helyesbítendő – amint azt a fellebbviteli főügyészség is helytállóan észrevételezte –, hogy a cselekmény kétszeres minősülése a súlyosító körülmények körében mellőzendő, hiszen az emberölés büntette Btk. 160. § (2) bekezdés k) pontjában meghatározott minősített esetének sértettje korlátozottan képes az elhárításra, amely korlátozottság jelen ügyben a sértett idős korából fakadt. Amennyiben a sértett idős koránál fogva egyáltalán nem lett volna képes a bűncselekmény elhárítására, vagyis védekezésre képtelen állapotban lett volna, akkor ezen állapot – mint minősítő körülmény – lett volna megállapítható [Btk. 160. § (2) bekezdés j) pont], a j) és k) pont az emberölés bünteténél együttesen nem állapítható meg, az idős kor súlyosító körülményként történő külön figyelembevétele pedig a kétszeres értékelés tilalmába ütközik.

[13] Az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elveknek megfelelő, tetтарыыos büntetést szabott ki. Ahogy arra az elsőfokú bíróság is rámutatott, a Btk. 80. § (2) bekezdése szerint a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középмértéke az irányadó (elsőfokú ítélet [12] bekezdés), ami jelen esetben 15 év. A Btk. 17. § (2) bekezdése alkalmazásával kiszabott 8 év szabadságvesztés és 10 év közügyektől eltiltás eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, lényeges enyhítése nem volt indokolt, ezért az arra irányuló védelmi fellebbezések nem voltak alaposak.

[14] Törvényesen került sor a végrehajtási fokozat és a feltételes szabadságra bocsáthatóság kizártságának megállapítására, mint ahogy megfelelnek a törvénynek a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött idő beszámítására, a bűnjelekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések is.

[15] A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezések alaptalansága folytán helybenhagyta.

[16] Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításra vonatkozó rendelkezés a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

[17] A Be. 451. § (2) bekezdésének c) pontja szerint a határozat bevezető része tartalmazza, ha a bíróság a határozatot tárgyaláson hozta meg, a bírósági eljárás helyét, a bírósági eljárás formáját, és azt, hogy az eljárás nyilvános volt-e. A Be. 561. § (1) bekezdése folytán az ügydöntő határozat bevezető részében kell feltüntetni a tárgyalási napok megjelölését is. Mindebből az a következtetés vonható le, hogy a nyilvános tárgyalás esetén a

folytatólagosságra utalás feltüntetése kerülendő, hiszen az a törvény szövegéből nem vezethető le, a tárgyalás egységes egésznek tekintendő megnyitása és berekesztése között

Debrecen, 2023. július 05.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke
Dr. Répássy Árpádné Dr. Német Laura s.k. bíró

Dr. Horváth Péter s.k. előadó bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 13.B.24/2022/29. számú ítélete a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. július 05.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke